

Helt i det hvite: bussenes frihetsrop!

Snart skal slyngplantene kvele lyset
men vi vet det ikke vi
sitter bakerst p bussen
og ler over alle liv som gr av.
Snart er ogs vi hjemme.

Det knirker i stillheten nr bakruta forsvinner i stvet
og vrt mareritt pner gapet.
Tunga pleies av grnne fingre til nattens ende
og vi endelig kan brste en jde av drmmeskulderen. Enda en vi overlevde.
Vi later som om dusjene ikke angr oss.
Kjemikaliene lot parasittplantene gro
og vi slynger dem ut.
Noen tok oss for et dyr. Vi krker oss sammen i forsket p miste det.
Noen tok oss for et forsk. Vi prver lyset, men slr ut i nattsvart blomst.

+

Vi gikk til havet for glemme.
Babyskrik i lampelyset.
Vi fr til trdalgene og sukkertaren
for begrense sinnsyken.

se opp er huske livet, himmelen. Har vi hrt for mange mkeskrik i vre liv?
Vi ser opp; fargespillet; lysmosaikken; minnene.

+

Tvers igjennom redselen, bedvelsen, den kjemiske utfloden, skal sprket komme.
Tvers igjennom havet, det mrke karet med hemmeligheter og sitt sprk. Bergnabben, granittpanna,
lyden av land; en blge kan velte alt.

Sprket skal komme
Herren skal komme

Han er her
om ikke annet, s i sprket

Sprket er fantasi
Sprket er erfaring
Syntaktiske elver kanalisere det gjennom
Gud er i sprket
Dette er Guds sprk
Dette er vrt sprk
Vi behersker sprket
Det behersker oss

Vi fraskriver oss kontrollen over sprket
Vi har ikke ordet
i vr makt

Vi lar oss besette, lar oss lede
Ordet, grammatikken, det knapt hrlige ndedrettet
Sammensttet av ulikheter, muligheter

Egenliv

+

Havet som deler seg i lyse strenger. Etterdnningene. Brenningslagene.
Vre forfedres sang. Det kan ikke vre noe annet. Vi kom fra havet. Fra det
blgrnne dypet. Vr mor og far i havet, algene, de nesten gule tarebeltene. Sola trenger igjen-
nom.

Naustet str rdt mot fjellene. Friskmalt i solnedgangen. Fjorden er glassklar.
Landskapet er ogs inne i oss. Vi er landskapsfantasier. Fastlandsforbindelser. Forbundet med
fjellene, hjertet. Forbundet med hjertet, en endelig uendelighet av slag, hvert treff sin smerte,
hver smerte sin lindring,

kollektivt mot ensomheten

+

Kildene finnes ikke
Sin indre logikk, sine svar
sin informasjon Restene

Sprk som vanskelig
lar seg lese stigende
oppover neveren

Svarte flekker
striper, stipler
Et omveltet morse-
alfabet

Tusen lysende ideers svartsvide merker
Vindens sprk i bjrka Fargespillet
Forstr vi hva det vil si sprengne rammene?
Ta den rdmalte stua ved veien ned fra veggen og inn
i stua. Fossefallet Flommen Snsmelt
Eller havet som krevet sitt Stiger

Havets sprk
blgrnt dende p sandbunnen
Rundt trerota

trygt dende i den vte mosen
Det gulluktende gresset

+

De hvite bussene har alltid vrt. De hvite vognene.
Vi sitter i et grtende busstur ved veien for de hjemskte havhestene. Flger forgjengelighetens
karneval. Ser vognene vri seg nedover og kulda bre om seg i elleve dimensjoner. Dypt dingler
vi med beina og anemonene stiller seg likegyldige til sprsmlet om hvem som har skylda. Kan
vi og gjre det? De dde er dde og havet stiger. Sjgresset vaier. Saftige virvler lsner i det grnne
mrket. Kjlig svn. Vi puster slvet av speilvendte fisk.

+

Japanske sugefisk brukes i fotspa
Vaskeservantens vann er eldre enn denne skogen

Bjrka trenger ikke like det
Nr sverdfisken atter gjennomborer krona

+

Hegra str i horisonten, kjrligheten
m vade p stylter

Reketrlerne skyller inn over rismarkene
Li Po lukker munnen

+

Vi ser det komme
Vi ser det vanvittige i vannmassene, det linere,
endimensjonale tidsbildet Gud har skapt oss
i eller vi Ham
Torskens reproduksjon, vannets kretslp, det er ikke
frst og fremst sirkler; liv; dd; frekvensene
i et gitt tidsintervall

Vi ser det ende
men det vil aldri bli nok

Alltid trrskodd p toppen
Godeste herr Moses ventende
i evigheten

Det ellefte bud: Du skal ikke
dyrke din metafysiske overutrustning

Evigheten er ogs en dimensjon
men ikke vr

Det er en dimensjon vi ikke forstr

Vi leter og leter Historien gjentar seg
Det kan aldri vre det samme

Det kan vre det samme
Steinen reiser seg fra havet
Armen dirrer, er p vei tilbake
Det venstre kneet er byd i en regnbue
Tomheten mellom tommel- og pekefinger

Vi har kastet
Flyndra, metaforen som stiger
Fra havet er stein

Tyngdekraften glir inn
i vr ene dimensjon
M ikke forstyrres

Havets elastisitet

Ringvirkningene
Ringspillet

Er det Gud eller vi
som lager reglene

regelbruddene?

Tida str som en syle
i plastkryssets senter

Femti poeng
Femti poeng
Femti poeng

Alle ringene skal rundt
Alle ringene skal etter hverandre

Lenger og lenger
ut i havets pne dimensjon

Tretten sprett fra fjra

Vi ser det synke
Tilvrelsens utholdelige tunghet
Alt skal synke
Freden, ppeker optimistene
Hva da med svarene

Sprsmene som alltid
munner ut i et nytt hav

Tretten sprett fra fjra